Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per DavidG el dl., 13/05/2019 - 00:00

Ac 14,20b-27
Ap 21,1-5a
Jn 13,31-33a.34-35

Avui en començar l'eucaristia demanem a Déu que ens miri. Si tanquem els ulls i imaginem la seva mirada sobre nosaltres, potser se'ns dóna un tast i ens adonem quant ens estima.

En obrir els ulls de nou, ens diríem a nosaltres mateixos: "¿on aniria o quina altra cosa buscaria que no fos la seva mirada a cada instant?" I amb els ulls i el cor ben obert desitjaríem viure sempre davant Déu, com un nen s'esplaia jugant davant del seu pare, que el contempla i l'estima.

La mirada Déu sobre nosaltres ens recorda que d'Ell venim, per Ell ens movem i som. La seva mirada és el millor marc on enquadrar la nostra existència, el context on tot el que fem o diem pren el seu sentit més ple.

Pau i Bernabé tenen ben present aquesta mirada de Déu sobre ells. Sota el seu esguard realitzen aquest complicat periple de gaire bé mil quilòmetres per terra i mar, travessant totes les ciutats, confortant i exhortant a la fidelitat dels creients.

Aquells que havien sentit la proximitat de la mirada de Déu en Jesús i es van convertir a Crist, ara, expressaven als apòstols les seves dificultats per viure el quotidià des d'aquesta experiència tan fondant. Les paraules del Pau i Bernabé venen aleshores a donar nom, de nou, a aquest amor de Déu. Ells els encoratgen a persistir i ordenen preveres, que puguin acompanyar cada comunitat.

Abans d'emprendre el viatge, els cristians d'Antioquia havien confiat a Pau i Bernabé l'obra que ara, de retorn, els hi relataven. Mentre ho expliquen, semblen adonar-se que ells no actuaven sols, sinó que Déu ho feia amb ells. Fins i tot, també els no jueus havien albirat en les seves paraules la mirada i l'accent de Déu.

Per la seva part, l'evangeli d'avui ens remet al cenacle i al moment de l'inici de la Passió de Crist. Jesús diu als deixebles que els millors arguments per convèncer de la proximitat de Déu, no es sustenten en els mots, sinó en l'amor. Aquell amor que va portar Jesús, tot agafant un gibrell i una tovallola, a rentar els peus dels seus amics; fins i tot els de qui l'havia de trair. "Estimeu-vos com jo us he estimat", digué en acabat.

Sota aquesta perspectiva, ens resulta fàcil imaginar-nos com ha de ser un missatge convincent sobre Déu i l'Evangeli. Fàcil d'imaginar, difícil de dur a terme. Sovint ens amaguem rere les paraules o rere els silencis, sense deixar que la mirada de Déu pugui arribar a tants que l'estan esperant.

Si comencéssim per estimar com Jesús estima, mirar com ell mira, sentiríem que Déu col·labora en els nostre gest. I, sobre tot, els qui es sentissin estimats d'aquesta manera entendrien que som enviats per Ell a donar glòria a Déu portant arreu la notícia, que cadascú dels habitants d'aquest planeta, en el fons del seu cor, està esperant.

ETIQUETES
MIRADA AMOR PARAULES